

visning til den eller de regler, hvor fristen er fastsat.

Foreningen af tekniske sagsbehandlere ved patentdirektoratet foreslår § 89, stk. 1, ændret således:

»Såfremt der med hensyn til en europæisk patentansøgning eller et europæisk patent, hvorved der er opnået beskyttelse her i landet, for ansøgeren eller patenthaveren indtræder tab af rettigheder, som omhandles i artikel 122.1 i Den europæiske Patentkonvention, og genopretter Den europæiske Patentmyndighed rettighederne, gælder denne afgørelse også her i landet«, eftersom det vel egentlig ikke er en patentansøgning eller et patent, som nyder beskyttelse.

Endvidere bemærker foreningen til *kapitel XI*:

En af de betydeligste forskelle mellem et nationalt dansk patent og et europæisk patent for Danmark er, at det nationale danske patent fremlægges og en eventuel indsigelsesprocedure finder sted forud for patentudstedelsen, (se lovudkastets § 1, nr. 12, og patentlovens § 21, stk. 2), medens det europæiske patent for Danmark udstedes uden forudgående fremlæggelse og en eventuel indsigelsesprocedure finder sted efter patentudstedelsen.

Det må anses for en væsentlig mangel ved lovudkastet, at denne forskel ikke kommer til udtryk. Dette kan f. eks. indebære, at man i et mindre dansk firma, hvor man ved, at indsigelse i medfør af patentlovens § 21 nedlægges, inden patentet udstedes, og hvor man får kendskab til et udstedt europæisk patent for Danmark, vil tro, at det ikke længere er muligt at nedlægge indsigelse imod det, fordi patentet allerede er udstedt, og at den eneste mulighed herefter vil være at anlægge sag. Da det imidlertid sædvanligvis vil være væsentligt dyrere at gå rettens vej end at nedlægge indsigelse, vil man i det pågældende tilfælde muligvis føle sig nødsaget til at undlade at gribe ind.

Ganske vist kan det måske anses for ulogisk at tage netop dette ene forhold ved behandlingen af europæiske patentansøgninger og patenter for Danmark med i selve loven, men i betragtning af, at det som nævnt er en af de betydeligste forskelle mellem nationale og europæiske patenter, synes det rimeligt, f. eks. ved en i loven indføjede fodnote, at der gøres opmærksom på, at dette er en af de

forskelle, der består mellem disse to typer danske patenter.

Opmærksomheden henledes desuden på, at en dansk oversættelse af de konventioner, hvis indhold vil være indkorporeret i den kommende lov ved henvisning, men ikke eller kun delvis vil fremgå heraf (PCT, EPK, FPK), bør være lige så let tilgængelige som den kommende lov, såvel ved lån som ved køb, herunder prismæssigt.

Dansk Forening for Industriel Retsbeskyttelse foreslår følgende i kap. XI:

I § 78, stk. 1, bør der i 2. linie efter ordet »frist« tilføjes »til patentmyndigheden«.

Foreningen finder, at § 78, stk. 2, bør have en anden formulering og tilslutter sig den af De Danske Patentagenters Forening foreslåede, hvortil henvises.

Det er foreningens opfattelse, at § 83 trænger til afklaring, specielt med hensyn til, om den også gælder for fællesskabspatenter (jfr. § 92), hvilket man umiddelbart må tro, og der findes jo heller ikke i kapitel XII en til § 83 svarende regel.

Imidlertid kan man vel på grund af muligheden for at tage forbehold ikke umiddelbart slutte fra kapitel XI til kapitel XII. Hvis det er meningen, at en tilsvarende regel skal gælde for fællesskabspatentet, bør der i hvert fald i kapitel XII indsættes en henvisning til § 83.

Foreningen anbefaler følgende tilføjelse til § 88, stk. 1, »I sådanne tilfælde skal bestemmelsen i § 78, stk. 3, finde tilsvarende anvendelse«.

Dansk Patent- og Varemærkekonsulentforening af 1953 foreslår, at ordet »snarest« i § 78, stk. 3, udgår,

at § 85, stk. 1, bør ændres til »Når en europæisk patentansøgning er blevet offentliggjort i trykt skrift i henhold til Den europæiske Patentkonvention, skal ansøgeren til patentmyndigheden indlevere en oversættelse til dansk af den således offentliggjorte ansøgning, og patentmyndigheden skal udfærdige bekendtgørelse herom og holde oversættelsen tilgængelig for enhver«

og mener, at § 85, stk. 2, forekommer overflødig, da bestemmelsen allerede fremgår af § 60, stk. 1. Hvis begge opretholdes, bør ordlyden ikke være forskellig (»omfatter ... alene« – »omfatter ... dog kun«, etc.).

De Danske Patentagenters Forening foreslår i § 78, stk. 1, at der i slutningen af 2.